

நான்குகடர்

மேற்கண்ட நூல்
 யுத்தியான
 சிவசுப்பிரமணியன்
 27 MAR 1996
 உரிய நூலகத்திற்கு
 ஒப்படைக்கப்பட்டது.

மா
 சி
 ம
 ல
 ி

1
 9
 9
 8

வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சாரியர் தலைமைப்பயாட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

முகத்தின் இனிய நகாஅகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப்படும்.

பொருள்; கண்ட போது முகத்தில் சிரிப்பும் மனத்தில்
கறுப்பும் உடைய வஞ்சகருக்குப் பயப்படல்
வேண்டும்.

17-3-97ல் இறைவனடி சேர்ந்த தவத்திரு
முருகேசு சுவாமிகளின் முதலாவது ஆண்டு
நிறைவு தினம் 7-3-98ல் கொண்டாடப்படுவதை முன்னிட்டு
இம்மலர் முருகேசு சுவாமிகளின் சிறப்பு மலராக
வெளியீடு செய்யப்படுகிறது.

மொழிபெயர்த்து
 பாடியவை
 கவிஞர் குழுவால்

முருகேசு கவாயிகளின் முதலாவது

குரு பூசைத்தினம்

07 - 03 - 1998 சனிக்கிழமை

கந்தியாமல் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

குரு பூசைத்தினத்தன்று காலை 9.00 மணிக்கு ஸ்ரீரெஸ்வரர்ந்தீதி ஆளயத்தில் ஸ்ரீசை அபிஷேகங்கள் நடைபெற்று அதனைக்கொடர்ந்து காலை 10.30 மணிக்கு சந்திரகிராமம் ஆர்ச்சிராமத்தில் நல்வை ஆதினகுரு, முதல்வர் ஸ்ரீரெஸ்வரர் கோமகந்தராமராமர்சாநிவான்யாயிகள் கலாநாயகியில் சிறப்புக்கூட்டலும் இடம் பெற்றும்.

மேற்படி ஆளயத்தில் நடைபெறும் அபிஷேகங்களில் பங்குபற்றி சந்தீதி முதலாளிகள் திருவருணைப் பெறுவதும் முருகேசுகவாயிகளின் ஆதாரிகப் பணிகளை நினைவு கூரும் சிறப்புக்கூட்டத்தினும் நவந் கு கொள்ளுமாறு அடிமார்சனை அன்றம் கோழிக் கொள்ளுகின்றோம்.

கவாயிகளின் அடிமார்சனை சாரியில்
 திரு. டி. அருணாசலம்.

மாசிமாத மலருக்குரிய வெளியீட்டுரை

பேரவைப் போஷகராக விளங்கும் நன்னை ஆசீன முதல்வர்,
குருமார சந்நிகாவம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

ஆய்வுரைவை

தெல்லிஷா மத்திய மகாவித்தியாலா ஆபிரியரும் எழுத்தாளருமாகிய

திரு ஐ. சண்முகலிங்கம் அவர்களும்

நிகழ்த்த உள்ளார்கள்.

மாசி மாத நிறப்புப் பிரதி வெறுவோர்.

திரு அடி அருணாசலம் (செவ்வச்சந்நிகி தொண்டைமாளாறு)

திரு பா. மாலிகிருஷ்ணன் (மு. க்கன் தோட்டம், அல்லாய்)

திரு இ. தங்கராசா (சந்நிதி வீதி, தெரண்டைமாளாறு)

திரு இ. புஷ்பநாதன் (ஸ்ரீரங்கரைவா) கோவிட்டி, ச. கும்பிராய்)

திரு மு. பொன்னம்பலம் (ஆவரநிர்ஷிடி, கரணவாய்)

திருமதி பத்மராஜன் பரிமலாதேவி (கைதடி மக்கி, கைதடி)

திரு கந்தையா ஆசிரியர் குடிப்படி (நிறுப்பிடி)

திருமதி தர்மலிங்கம் பவனி (வவுலியா)

திரு கணபதி பிள்ளை பரமலிங்கம் (ஜேர்மனி)

திரு எம். ஆறுமுகம் (சரம்பியா)

திரு எம். சரவணபவனி மானிக்கம் (பிரபான்)

திரு வைத்திலிங்கம் இரவீந்திரன் (யாழ்ப்பாணம்)

உரிமைபாளர் சுகவள்ளோர்ஸ் (யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி சங்கரன் சரசா (கைதடி மக்கி, கைதடி)

❀ ஞானச்சுடர் ❀

வெளியீடு: 2

சுடர்: 2

1998 - மார்ச்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) சரிதம் தந்தவர் சரிதை (தொடர்) <i>வெ.சி. வி. முகமதுசாரிஜார்</i>	1 - 4
2) சந்திதி மருந்து	5 - 7
3) ஆருணியின் குரு பக்தி	8 - 10
4) கடவுள் சுவாமிகளின் அற்புத அனுபவம்	11 - 13
5) சந்திதியின் இரண்டறக் கல்ந்த தவத்திரு முருகேச சுவாமிகள்	14 - 18
6) சன்மம் தவர் கள்வன் <i>திரு. சீமைசுவாமிநாதர்</i>	19 - 22
7) சமயமும் வாழ்க்கையும்	23
மாணவர் பரிசுகள்	
8) பக்தி இலக்கியங்கள்	24 - 26
9) <i>Easyway of learning english</i>	27 - 28

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 25/- ரூபா

வருடசந்தா தராயல் செல்லுடன் 329/-

- சந்திதியின் ஆச்சிரம சைவக் கலை

பண்பாட்டுப் பேரவை

அச்சுப் பதிப்பு: துயிற்ப்பூங்கா அச்சகம்.

தென்மேயடி, ஸ்ரீலெம்பே.

ஞானசக்தி - ஐத மாதவெளியீடு

30-01-1998 வெள்ளியன்று: நூலச்சக்டின் உதவியுடன் சந்திரியாள் ஆசிரமத்தில் பெரவையின் தலைவர் திரு. க. திருப்பரங்கிரந்தன் தலைமையில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இவ்வெளியீட்டு கீழ்க் கவிமாமலம் முறையில் மேற் கொள்ளப்பட்டது.

ஆசிரியர்:

பெரவையின் மதிப்பிற்குரிய போஷகர் வக்ஷை முத்துமாரி அங்கன் தேவயந்தான பிரதமகுரு ஸ்ரீஹ்ரி சோ. தண்டபாணிக தேசிகர் அவர்கள் வெளியீட்டின் பொழுது ஆசிரியரை வழங்கினார்கள். அவர் இத்தகையசட்டத்தில் இவ்வாறான ஆதீன சந்திரியாள் வெளியீடுகளைவிட்டு எளிதாய்ப்பாச ஆதி உணர்வு தெரிவித்துவதன் அணைத்து மக்களும் இவ்வாறான செயற்பாடுகளுக்கும் இவ்வாறு வழங்கவேண்டியதும் அவசியத்தையும் விடிக் காட்டினார்கள்.

வெளியீட்டுரை:

சந்திரியாள் ஆசிரியர் அவர், கலை, பண்பாட்டுப் பெரவையின் இவ்வாறான போஷகரான ஸ்ரீஹ்ரி பண்டிதர் கை. மயிலாயக்குருக்கர் அவர்கள் வந்தமருக்காவ வெளியீட்டுரையை திகழ்த்தினார்கள். அவர் தவறு உணர்வில் இவ்வாறு உலகில் அதிகமானவர்களிடம் உயர்த்தப்பெற்று மேலேயும் உள்வயதக் காணாநடுவதாகவும், அவர்கள் பணத்தைச் செலவிடவேண்டிய காரணத்தால் வெறுத்தவதாகவும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் சிக்கலான இவ்வாறு உலகில் மக்கள் பல புதியபரிசீலனைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் மக்களைக் காப்பாற்றக் கூடியது தர்மம் ஒன்றுதான் என்பதை நாம் மறிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தர்மத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மனிதன் நம்மவற்றை நம் செயல் வேண்டும்.

ஆனால் நம்மவற்றை செயல் வேண்டும் என்ற சிந்தனை எமக்கு வருவது குறைவு. ஆகவே நம்மவற்றைச் செயல் வேண்டும் என்ற சிந்தனை வந்தவுடனேயே அதை நம் செயல் முடித்துவிட வேண்டும். இந்த உலகத்தில் சந்திரியாள் ஆசிரியர் எவ்வகை பண்பாட்டுப்பெரவையினர் இத்தகைய நன்மை காரியத்தைச் செயல் நினைத்து அதனை செயல்நட்புக்கு இன்று இந்த நாம் வெளியீட்டை செயற்கொள்ளுகின்றனர். இந்த நாம் வெளியீடு எமது சமுதாயம் முழுவதையும் நம்மவற்றை நம்மவற்றை செயல்நட்பு. ஆகவே இவர்களுக்கிடம் சொற்பாடு மேலும் வளரவேண்டும் எனக்கூறிப்பட்டார்கள்.

ஆய்வுரை:

மிகவும் ஆழமான அறிவும் அமைதியும் அடக்கமும் கொண்ட சபாவருள்ள மரபு பக்கவாய்க் கழக சிரேஷ்ட போதனாதிரியர் திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் நாம் வெளியீட்டிய ஆய்வுரைரை நிகழ்த்தினார்கள். அவர் மலர்வெளியீட்டின நேரக்கத்தை முதலில் குறிப்பிட்டார்கள் நோக்கம் மிகமிக உயர்ந்தது. இவ்வாறு நோக்கம் உயர்ந்ததாக இருக்கும் பொழுது அது தாக்கிலிருந்து விடயங்களும் உயர்ந்ததாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதை மலரில் வெளிவந்த கட்டுரைகளை ஆராய்வுகாட்டி ஆய்வுரைரை நிகழ்த்தினார்கள்.

இவ்வாறு முழுமையாக நம்புகின்றவர்கள் இம்மக் கலியுகத்திலும் இவ்வாறு சர்வமுடியும் என்பதை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுவிடுவதைக் கட்டிக்காட்டியார்கள். அதே நேரம் தீண்டாவை நோக்கிப் பாயின் வளர்ச்சிக்கு அவ்வாறு ஆலோசனைகளைக் கட்டும் விமர்சன கோஷம் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

சிறப்புரை:

திரு. ஒரு திருமுருகன் அவர்களும் திரு. சிவமகாலிங்கம் அவர்களும் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்கள் சந்திரியன் ஆர்ச்சரும் அதனை இணைந்த கையகவை பண்பாட்டுப் பேரவையும் இவ்வாறு சிறப்பாகத் தமது பணிகளை ஆற்றுவதற்கும் அவர்கள் குழுவை காலத்தில் உயர்வான வளர்க்கி அடைந்திருப்பதற்கும் காரணம் அவர்கள் தம்வ சிந்தனைமுன் தம்வ கவியங்களை மேற்கொண்டதுதான் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

தம்வதைப் கொள்ளுதல் கருக்கு இவ்வாறில் அருளும் ஆசியும் சிவமகாலிங்கம் அவர்கள் இருவரும் உதாரணமாக விளங்குவதை நாம் காணமுடிகின்றது என்பதைக் கட்டிக்காட்டியார்.

இன்று எம்மத்திலும் தீவ பண்புகள் காணப்படுவதற்குக் காரணம் நாம் பொருத்தமில்லாத பண்புத்திறங்களையும் சந்திப்புகளையும் வரவிட்டதுதான் என்பதை திரு. சிவமகாலிங்கம் அவர்கள் தமது சிறப்புரையில் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறு அத்தீவ சந்திப்புகளால் தான் மக்களை ஆற்றப்படுத்த முடியும் என்பதையும் தமது உரைநில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

வாழ்த்துரை:

எய்து அமைப்பை ஏற்று உதவன் பத்திரிகைகளில் பிரதம ஆசிரியர் திரு. காமமணித்தான் அவர்கள் விழிப்பிற்குச் சமூகமளித்திருக்கிறார்கள். அவர் தமது

உலையில் உலாசம்பத்திரிகை பாய் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலும் பலருடைய கெடுபடிகளையும் மத்தியிலும் செயற்பட்டாலும் பத்திரிகை உருவாக்கத்தை அது தொடர்ச்சித்து கடைப்பிடித்து வருவதைக் கட்டியுள்ளார்கள் இவற்றுக்கான காரணம் அனைத்து தரங்களிலுள்ளும் குறைதெய்வாக்கியம் முதலிய பெரும்பாலும் அதுவும் ஆசிரியர்களின் காரணம் எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அவர் தமது வாழ்த்துறையில் இவ் போன்ற கருவிகளும் ஒன்றாகப் பத்து பத்தாவது நூறு வெளிவந்தாலும் நாம் அவற்றிற்கு வாழ்த்துக் கூற வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தவாறு இன்று எமது சமூகமயத்திற்கு அதிலும் முப்பெயராக இவர்களுக்காவத்திற்கு எமது பண்பாடுகளையும் சமய நெறிமுறைகளையும் பின்பற்றும் பொருள் வெளிவர அவசியமென வற்புட்டுள்ளது. எனக்குறிப்பிட்டார். எமது மக்கள் மையம் நன்று வாழ்க்கை வேறு என்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கையிலும் எமது சமூகமயம் என்று நினைத்து வந்து விட்டார்கள். அந்த நிலை மாற்றப்பட்டு எமது பண்பாட்டு நூல் சமயத்துடனும் இணைந்ததாக நாம் வாழ்வதற்கு. இவ்வாறான ஆதாரங்களுக்காக நாம் துணை செய்ய முடியும் எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

வாழ்க்கையின்மீது இன்று வெளிவருவதற்கு ஒரேயொரு திசைப்படுத்திக் கண்ட வகையிலும் அந்தவாறான வகையையே பிரச்சினைகளைத் தாங்கி பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தி மக்கள் ஆர்வம் அடையத்தக்க தீர்வுகளை வந்து தனிச் சமூக பல செயற்களை வெளியிடுகின்றது என்றவகையிலும் உலாசம்பத்திரிகை இன்று மக்களுடன் இணைந்து கவந்துள்ளது. இவற்றிற்கு முக்கியமான விளக்குபவர் அந் பிரதம ஆசிரியர் அவர்களே என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இத்தகைய பெருமையிடுகிற பிரதம ஆசிரியர் அவர்கள் எமது முதலாவது மலருக்கு வாழ்க்கையின் கவனத்து உண்மையில் எடுத்து மலர் வெளியிட்டிருக்கும் முடிவிலினை வற்புறுத்தியது மட்டுமல்லாமல் மலர் வெளியிட்ட பத்துபத்தாண்டு அளவு வர்த்தும் ஒரு முடிவிலினை வற்புறுத்தியது என்பதை மிகப் பொருத்தமானவறு.

இவ்வாறு உலாசம்பத்திரிகை மலர் வெளியிடும் முறை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. இவ்வாறு உலாசம்பத்திரிகை மலர் வெளியிடும் முறை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. இவ்வாறு உலாசம்பத்திரிகை மலர் வெளியிடும் முறை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. இவ்வாறு உலாசம்பத்திரிகை மலர் வெளியிடும் முறை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது.

மாணுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிது கோப்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

சரிதம் தந்தவர் சரிதை

மகாபாரதத்தின் கருத்தோரவியங்களைச் சொல்ல விரிவாயும் வேளையிலும், அவ்வரிய பெருநூலை ஆக்கி அருளிா மகரிஷி வேதவியாசரின் சரிதையை முதற்கண் எள்கொளல் வேண்டும். ஞானபூரியாக விளங்கும் பரதகண்டத்தில் எத்தனையோ மகரிஷிகளும், மகான்களும் அவதரித்துள்ளனர். இவர்களுள் முதன்மை யான ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர் வேதவியாசரென்று பெய்ப்புறப் போற்றப்பட்டு வந்த வியாசமகரிஷி எனும் முனிபுங்கவர்.

பராசரமகரிஷியின் ஆற்றலும், தவமும், ஞானமும் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் அரிய மகவாக புலவரும் உய்யும் வண்ணம் அவதரித்தவரே வேதவியாசமகரிஷி. சிறந்த தனிவரான பராசரமுனிவர் யாழவை நதியில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கவேளை அவர் நிக்கனை வாய்ப்பட்டவராய் வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் அதி உயர்ந்ததான நட்சத்திரம் உச்சம் கொடுக்கும் கருணத்தில் இருக்கது. அந்தக்கணத்தில் ஓர் பெண்ணுடன் சேரும்போது ஜனனமாமும் மகவு ஓர் ஒப்பற்ற ஞானியாக விளங்கும் என்பதனை அறிந்திருந்த மகாமுனிவர் பராசரர் ஓடம் செலுத்திக் கொண்டிருக்க கொண்டை விவித்து, வி யத்தை விளங்கக் கறி, கணது கோரிக்கையை ஏற்று, தவக்ருதவவேண்டுமென்று கூறியருவினார். உலக மாந்தரின் நன்மையையும், மேன்மையையும் எள்கொண்ட அப்பெண் மகரிஷியின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டாள். ஓடஞ்செலுத்திய அப்பெண்ணின் பெயர் மற்சகந்தி என்பதாகும். இவள் உபரிசுவசனின் மகளாவாள். இவளின் உடலில் இருந்து மற்சகாசனை விசியதால் இவளை தாசரர்சன் என்னும் செம்படவத் தலைவனிடம் உபரிசுவச ஒப்படைத்துவிட்டான். இதனால் மற்சகந்தி தாசரர்சனின் வளர்ப்பு மகவாக வளர்ந்து வந்தாள்.

பராசரமுனிவரின் வேண்டுகூலின்படி மச்சகந்தி மூலி செய்யமுன் வந்தவேளை பராசரமுனிவர் அவரின் உடலிலிருந்து ஸ்ரீய மீன் வாக னையைய அகற்றி உடலின் நறுமணம் கமழச் செய்கார், இதனால் அவர் பரிமளகந்தி எனப் பெயர் பெற்றான். முனிவரின் வேண்டுகூலை நிறைவேற்றிவைத்தபன் பரிமளகந்தி, ஓர் ஸ்ரீபுரவற்ற ஆண் மகனின்ைப் பெற்றெடுத்தான். அம்மகனே மகாமுனிவராகிய வேதவியாசரார். பிறகாவதில் விவரிப்போது, பராசரமுனிவரின் அருளால் பரிமளகந்தி மீண்டும் கண்ணியாக விளங்கினான்.

வைநிக தரிசுத்திற்றும் அந்நன்மலம் மனிதருவந்துகடும் வியார மகரிஷி அஸம்மலம் தெய்வண்டு செய்துள்ளார். வேதங்களை நான்காக வகுத்தும் பதினென்புராணங்களை ஆக்கியும் அருளினார், மூன்று ஆண் குகள் தமம் புரிந்து இவ்வுடசம் கலோகங்களினால் மகாபாரதத்தை இயற் றியருளினார், மானசிகமாகப் பரிபுராத்தும் பராசர தந்தை யானைக் கொண்டு எழுதுவதென்று சிந்தித்தவண்ணம் இருந்தார், இதனையறிந்த பிரமதேவர் வேதவியாசாமகரிஷிக்குத் தரிசனம் தந்தருளினார்.

பிரமதேவரின் தரிசனத்தான் அகாங்கிழ்வுற்று விவரம் பெற்றான் அவரை மணங்கிப்பூனை செய்து அவருக்கோர் ஆரவாரமித்து அமரச் செய்து அவருகே தின்றுசொல்லுகுந்தார், இதனால் மகிழ்ச்சையுடைய பிரமதேவர் அவரைத் தம் பக்கத்தில் அமரச்செய்தருளினார், பிரமதேவரின் அருகே அமர்ந்திருந்த விவாசரவிவர் தமது உடலில் மலகலைபக கெளிவுற எடுக்கியாப்பினார். "பகவானே புவலகில் மானுடர் உயரம் வகையில எடுத்துவை கொட்பாடுகளுண்டு அ அக்தனையுள் சேர்த்ததோர் மாபெரும் காலியமொன்று மாவசிகமாகச் செய்துள்ளேன் ஆனால் அக் காலியத்தை எழுதத் தகுதிவாய்ந்தவர் யாரும் இப்புவலகில் இல்லை" என்று எடுக்கியாப்பினார். இதனால் செவியுற்ற பிரமதேவர் "விவாசரே சர் இயற்றிய இக்காலியத்துக்கு இன்னையானது இப்புவலகில் வேறொருன் இல்லை, இக்காலியக்கிணைக் கற்கும் மாதநர் தம்வாழ்வில் அறியாதை அஹம் அறிவு தெளிவுறும் எனவே, இக்காலியத்தினை எழுத எல்லாம் வல்ல மூலப் பரம்பொருளும் கணபதியைக் தியானம் செய்தார், அவர் மக்குத் துணை செய்வார்" என்று எடுக்கியாப்பினார்.

அதன் வண்ணம் வியாசமகரிஷி கணபதியைத் தியானம் செய்கார். அடியார்க்கெனியராம் விநாயகப் பெருமான் வியாசமகரிஷிக்குக் கரிசனம் கத்தார். விநாயக கரிசனம் பெற்று மகரிஷி மனமகிழ்வுற்று அவரை வழிபாடுபெற்று கம் வேண்டுதலை வேண்டினார். “கவாமி மேன்மை யாவதோர் காவியத்தை மாவகமரக இயற்றியுள்ளேன் அகணைப் பூவு வளில் எழுதுவதற்கு ஒருவரும் இல்லாநாடாயல் இதனார் அக்காவியத்தை எழுதிக் கொடுத்தான வேண்டும்.” என்று வேண்டிக்கொண்டார். கண நாதர் அவர் வேண்டுதலை ஏற்று சர்மதம் தெரிவித்தார். ஆனால் அவர் ஓர் நிபந்தனை விதித்தார். “மான் காவியம் எழுத ஆரம்பிக்கால் எனது எழுதுகோல் இடைவிடாது எழுதும் கொண்டு யிருக்கும் எனவே நீர் உமது கதைகளைக் கொடுத்து சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் வேண்டும்” என்று உரைக்கருவினார். பூர்வகாகணபதியுர்த்தி நனது கொம்பை எழுத்தாணிப்புகவும் மலமேருவை வடாகவும் கொண்டு பாரதத்தை எழுதி முடித்தார்.

இத்துணை மேன்மை பெற்ற காவியத்தை வியாசமகரிஷி முகலில் தன் புதல்வராகிய சுகருக்கும், தலைமைபெற்ற தம் சீடர்கள் சிலருக்கும் பிரித்துக்கருவினார்.

முதலாம் சொப்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதில் சிறந்தவராக விளங்கிய ரோமலுங்குணரின் புகல்வராகிய உக்ரெலிரவன் என்பவர் ஹரிசுரன் மயம் என்றும் திரைவணத்துக்குச் சென்றார். அவ்வேளை ஹரிசுரன் மயத்தில் சென்னை என்றும் முனிவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் திரை ர்த்து சொப்பும் ஷத்தரயாகத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அதன் பொருட்டு அங்கே ரிஷிகள் அநேகம் எழுந்தருளியிருந்தனர். ரிஷிகளைக் கண்டதும் உக்ரெலிரவன் பயபக்தியுடன் அவர்களை வணங்கி அவர்களை அணுகி “வியாசமகரிஷியார் அருள்பெற்ற கையெண்ணை அறிந்து வந்துள் றேன். அதனை உங்களுக்குச் சொல்லவிருப்புகின்றேன்” என்று கூறி அளித்தார். இந்நனைச் சொல்லிற்று ரிஷிகள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் கதைகளைச் சொல்லும்படி வேண்டினர். ரிஷிகளின் கருத்தை உணர்ந்த உக்ரெலிரவன் அவர்களை வணங்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்.

சந்திதி மருந்து

சந்திதி மருந்து

அற்புத விருடாமாசிய
பூவா மரத்தின்கிழ
முருகேச கவாயிகள்

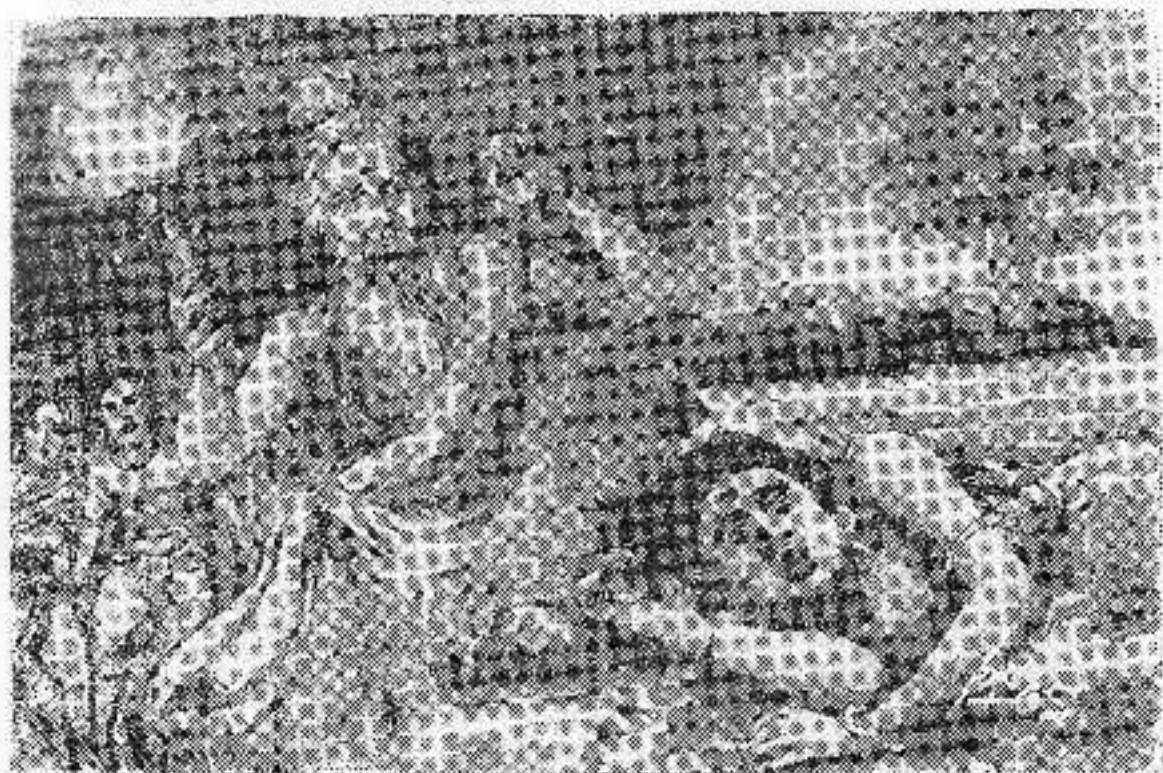

சந்திதி மருந்து

1996ம் ஆண்டு திருச்சிப்பத்தூர் முருகேச கவாயிகள் பொருடாக தோண்டியப் பட்டுத் துள்ளையில் உள்ள மைத்துரை சந்நிதானத்தில் உள்ள திரு. ஞாந்நாராயுடைய சிப்பில் தங்கியிருந்தார்கள். தன்வித்தானும் தொண்டா யால் விழங்கமுடியாத நிலை உருவாகியது. ஏற்கெனவே கவாயியாக இருந்த கவாயிகளின் தீக்க நிலையாகக் கெட்கிடப்பட்ட அன்பர்கள் நிலையாக யீகவும் கவையிடமாக இருந்த பாத உணர்ந்து வயிரொழுது என்ன து கிற்றொ கவாயி பதற்றமடைந்தனர். அவ்வாறு இரவு வீல் நிலைமையில் குழப்பத்துடன் நித்திரைக்குச் சென்றனர். கவாயிகளும் அமைதியாக உறங்கத்தொடங்கினார்கள். காலைமீல் சண்டிதித்த கவாயிகள் தொலூரூரால் பெருந்து ஞாந்நாராயுடைய வங்களை அழைத்துச் செல்லவந்தனர். அன்றைய ஆலாத்தில் உள்ள ஞாந்நாராயுடைய சிப்பிலும் படியும் கூறியுள்ளனர் என அங்குள்ளவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். தன்னை கவாயி அடியவர்களில் ஹிஸ்தாண்டிய பொருடாக கவையிடமற்றும் கவாயிவித்தானறிந்த தீர்வுகள் கற்றுமயம் வேண்டிய கவாயிகளைச் செய்கிட்பதற்காக அங்குள்ளவர்கள் கவாயிவித்த தோண்டிக் கட்டளைகள் மூலமும் ஆற்றும் கவையிடமற்றும் அற்புதமான சாசனங்கள் அப்பதை உணர்ந்த அன்பர்கள் கவாயிகள் கூறியதைக்கேட்டு உடனடியாகச் செயற்படத் தொடங்கியவர்கள்.

கவாயிகளுடைய அன்பரான உடுப்பிட்டி இயக்கணாவந்தியதயிச் சிப்பிலும் திரு-
தில்லையப்பலால் அவர்கள் சந்திதிக்கொலிஹிக்குச் சென்று அங்கே சரிவைத்தொண்டிகள்

ஆருணிபின் குடு பக்தி

பக்தி ஆன்று வணங்கும், தெய்வ பக்தி, அடியார் பக்தி, குருபக்தி, அடியார் பக்தினைக் காட்டிலும், தெய்வ பக்தினைக் காட்டி ஆய் குரு பக்தியை மிகவும் சிறந்தது. தெய்வத்திடம் செய்த பாவம் குருநாதரிடம் தீரும். குருவாமிடம் செய்த பாவம் தெய்வத்திடம் தீராது. கங்குலம் (அஞ்ஞானம் என்று) அறியாமை மாற்ற வந்தது குருவின் திருமொழி. குரு பக்தினைச் சமர்த்தவர்கள் பலர்.

குரு வணங்கும் அறிவாக வெளியில் வந்து ஒரு தடையினால் பல மாணவர்களை மூன்று சேரித்து ஒரு குருநாதர் காடத்தில் வந்தார். பல தீறுப்பட்ட மாணவர்கள் அந்தக் குருநாதரின் கண்களில் பாய்ந்து வந்தார்கள். அந்த மாணவர் குருநாதர் ஆருணி என்ற மாஞ்சாலை நாலுருமாலை நான்கு மாணவரை விளக்கினான்.

ஒரு நாள் குருநாதர் அந்த அரசகுமாரனை நோக்கி "ஆருணி யமுது ஒரு குலத்தின்குச் சொந்தமான வயலில் கண்ணீர் பொருகிய பயிரை அழிக்கிறது. ஆதலால் நீ பொய் மனடைய அடைந்துவிட்டு வா" என்று கட்டளைவிட்டார்.

அவ்வாறு அரச குமாரன், பொருந் செல்வத்தில் பிரந்து செல்வமான வார்த்த நவன் வயல் வேலையை அரசகுமாரனாகிய நான் செய்வதாக என்ரு நவன் கொன்றாரும் திணைக்கவிவளம்.

குருநாதருடைய கட்டளைமய பிரவேற்கொண்டு மண்ணிடமுள்ள எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். வயலையர் கொய் புல்லுடன் கழிவு களி மண்ணை வெட்டி, மணியில் இட்டுத் தண்ணியைத் தடுக்க முயன்றான். அங்கம் அங்கமாக அடைக்க மயல அண வயால் உடைந்து கொண்டு இறந்தது. சாவை நோக்கி மானவ வளரக்கூம் வேலை செய்தும் மனட அடைபட்டவியினர், ஆருணி யட லார், உள்ளமும் சோர்த்தான்.

குருநாதர் இட்ட கட்டளைமய சினைக்கவற்றத நான் இவ் வயல் இருக்க வேண்டியவ என்று திணைக்கவி பொருந்க கிட்டான். நான் வெல்லாமல் என்று நினைந்து நோக்கித் தீர்த்தான். குருநாதன் பணிவிட்டுத் தட்டம் உடம்பலியே திரையார் செய்து விடவேண்டும் என்று எண்ணினான். தவ்வியை எடுத்தது மடையில் படுத்து விட்டான்.

அவ்விரவு குருநாதர் வயல்கள் கொய் மாவளவர்களுக்கும் மடைய் கொல்லிக் கொன்றவருத்தார். முதல் கவிவளவில் அயர்ந்து பறங்கிபுடல் மடைய் கொடுக்கிற ஆருணியைக் கண்ணாடல் திணைக்கவன். "மானவர்களே உத்தம நுணர் அடைத்த அருணி வக்கி? எனக் கொட்டார், குருநாதனவன் சாவாடி அயர் காலையில் மய லுக்கு மனட அடைக்கக் கொன்றான். இவ்வூர் கிருமபி கர விள வல என்று கூறினான்.

குருநாதர் தீரட்டமய எடுத்துக்கொண்டு மானவர்களும் மனட ஆழ வளவாக்குத் கொன்றார். அந்த வயலு கொழிபுள் ஆருணியைக் கண்டபின்னால், கவித்திர சித்தவையான் அங்கொழிசு "ஆருணி, ஆருணி" என்று அழைத்தார். ஆருணி "குருநாதா அயிலை சாவை தெரடவ்வி மானவ வளர மனடைய அடைக்கிறவர் மனட அடைபட்டவியினர், மனடில் குருநாதர் படுத்து விட்டான். மண்ணைத் தாண்டுமவற்கு அருநா கண்ணீர் கொண்டு தீவற்ற விட்டது. அதனால் அடியிலன் மனட வில் படுக்கிறுக்கிறவர்" என்று கூறினான்.

அவனுடைய குறுபத்தியையும், அவனைத் தாண்டி ஆற்றி நீர்நீர் உண்ணித்
 தெக்கத்தையும் பாடிற்று. அவ்வீரமும் அதேயத்து தீயறாசர். ஏதற்கும் "ஆருணி
 வழுந்து வா என்று கட்டளைப்பட்டார். ஆருணி ரண்ணியைப் பிளந்து கொண்டு
 வந்தான். அதனால் அவன் "உத்தாலகன்" என்று பெயர் பெற்றான்.

உத்தாலகன் என்ற சொல்லுக்குத் தண்ணியைப் பிளந்தவன் என்பது பொருள்.

குறுபாடர் அவளை ஆறு சண்ணாள் பார்த்தாளுவி லளக்கும் சகல கண்ணாரும்
 கெதீய்தாக, பீ யெழுந்தான் செவ்வகதைப் பிழற்று வெண்ணையுடன் விளங்குதர
 யாக" என்று ஆறி நூலினார். உத்தாலகன் குறுவின் திருவருளைப் பெற்றார். பழ
 காலம் தயம் கொண்டு தவச்செய்க விளக்கினான். பித்தகர வத்திலு பாணவர்கள்
 பளுக்கு ஞானியைப் பெறும் செய்து ஞானாரிபியைக்கக் கிழந்தாக.

"குறுபத்தி வெண்ணையான ய வழி யுக்கும்"

- சிந்தாமல கிருபாணந்த வாரியர் -

பிராந்தனை

பிராந்தனை என்பது யாசிப்பதல்ல. இது லி
 கொருவரினுள்ளுள்ள தெரிவத்தவத்தை உணர்ந்து வந்து
 திவத்த பாரம்பொருளில் பெருமையை அருளித்து ஆரத்
 ததலில் சினைக்கொழிந்தும். இதய சூர்வியில்வாத பிராந்த
 தலை பிராந்தவையையாகாது. இவ்வாறும் வார்த்தை
 களை ஆண்டவன் மேல்மயப்பட்டார். வார்த்தைகளை இவ
 வாத இராத்தையையைய அங்கியில்லை. இவ்வாற்தாய்
 மையே பிரதாவயாவது. இவ்வாளை "நிருசகெசன்"
 என்று குறிப்பிடுவதன் அருகது என்னிலன்று சித்திகையுப்
 பாருக்கல். அவளை குறித்தவரும் இவ்வாளைத் தூசித்
 ததயகெசனும். அவ்விடம் அன்பு பாராட்டினாதல் அது
 ஆண்டவன் இ அன்பு பாராட்டியதாகும்.

- மகவன் பாபா -

“கடவுள் சுவாமிகளின் அற்புத அனுபவம்”

மொனத்தியில் இருந்து தங்களை நடி வருபவர்களுக்கு மகத்தான அற்புதங்களை ஆற்றியவர். சந்திரி வீதியில் அமர்ந்திருந்த கடவுள் சுவாமிகள். பெரியவரின் பேர குட்டி அற்புதங்களை அவரது சீரிய பக்தரான இனுவலில் மூத்தவரான சொல்லக் கேட்ட யான் அவரைத் தரிசிப்பதற்கு ஆவல் கொண்டேன். மூத்து ஆம்மாநாடன் ஒரு தடவை கடவுள் சுவாமிகளின் ஆச்சிராதத்தைத் தரிசிக்கச் சென்றபோது தேசம் முழு வரும் திருநீற்றுப் பெரிவோடு லாணககண்ணாசை வருபவர்களை உற்றுநோக்கி நம் வாரி வழங்குவதைக் கண்டு இன்புற்றேன். பண்ணைத் தண்டுகை அளமுத்து சீயேற்றிக் சில வரிகள் வழுநீர் சித்திக்க வைத்தார். பல நூறுபெர் வெளியில் காத்திருப்பதும். சிலரை குவாறுப்பதும் கொடுக்கும் தடியால் ஒருசூதும் அங்கு நடைபெற்ற காட்சியாக அமைந்தது சிறிய ஓடுக்கமான அளவு முடிவதும் திருநீற்றுப் பட்டிகள் வருபவர் அளவுக்கு அளவிக் கொடுப்பது திருநீறு ஒளடதயாக பெற்றுச் செல்லுகின்ற அடியவர்கள் அவரின் பார்வையில் அகம்பாடி பல மணி நேரம் காத்திரப்பர் இப்புகித மகான் காட்டிய அற்புதங்களை அன்று மூதலி கண்டு கொண்டேன்.

1980ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் எனது தாய் மாமனார் திரு. வீரசிங்கம் அவர்கள் தயயாத்திரை மேற்கொண்டு இத்தியா சென்றார். இத்தியாவில் இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து திருச்சிக்கு புலகாரிகத்தில் அகர் செல்லும் போது காணாமற் போய்விட்டார். திரு. வீரசிங்கம் அவர்கள் காணாமற் போனது பற்றி இத்திய வானொலியில் பகல் 11.00 மணியளவில் காணாமற் போனவர் பற்றிய அறிவிப்பில் இவங்கையில் இருந்து தயயாத்திரைக்கு வந்த இனுவலில் வீரசிங்கம் என்பவர் காணாமற் போய்விட்டார் அவரோடு சென்ற அன்பர்கள் தேடித் கொண்டுவரப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இச் செய்தியைத் தற்செய்வதாகச் செல்லுத்த மூலவர் ஒருகூத்து அனை மாமனார் வீரசிங்கம் அவரின் வீட்டில் கூறியார் நம்பமுடியாதது தனித்த உருவிகள் மறுநாள் காணாமல் போனவர் பற்றிய செய்தி சொல்லும் வேளை காத்திரந்து கேட்டனர் மீண்டும் இவர் காணாமல் போனதை வானொலி அறிவித்தது உருவிகள் எல்லோரும் பெருங்கவலை கொண்டனர். புலகாரிகத்தில் காணாமல் போனவர் எங்கு எப்படி ஆனாரோ என்று யங்கினர். கடவுள் பக்தி தீயவர்க்க அவரை தெர்வக் காக்கும் என்று சிலர் ஆறுதல் சொன்னார்கள். 3, 4 நாட்களாக அகாது வீடு மரணவீடு போலக் மகன் திரண்டு வந்து அறுதாயம் தெரிவித்த வண்ணம் இருந்தனர் இங் வேளை உருவிகள் ஸங்கொரு பகவததாய் தேர்த்திகள் வைப்பதும் சொதிடம் கேட்டதுமாகத் திரெயவர் யாத்தியாக்கு போறுப்பாக அரைத்துச் சென்றவர் வீரையவர் குரில் என்ற அமைப்பைச் சார்த்த தொண்டா மண்ணு அன்பர் ஒருவர், அக்காலத்தில் வக்கொட்டித்துறை தொண்டாய்வாற்றுப் பகுதியில் இத்தியத் தொடர்பு மிக இறுக்கமாக இருந்தது. எனவே, அநிகாலம் ஒரு நாள் தீயிடைறத்திக் கடலையாற்றிய அயர் திருவிளக்கம் அவர்களும், யானும் மாணியாளர்கூத்து புறப்படும் மாணி-தகாவி

என்று பகுத்தீதுறைய பண்ணு அதிகாரம் 4,30-எடுத்து கூல்வெட்டித்துறை போலேசம்
 எதிர்பார்த்துப் போலவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை. விவரப்பரிசீலனையில் ஒருவர்
 கைமேலேட்டுப் போதீடம் கொள்வதாக அறிஞர் போலேசம், அங்கும் ஏமாற்றும்
 பீண்டும் விடுதலைக்கீழ் திரும்பினையில் எண்ணோடு கந்தவரீடம் கேட்டேன் கடவுள்
 சுவரிகளைப் போய்ப் பார்த்து விட்டும் போலேசம் அவரும் சம்மதித்தார், கையை
 வேளை சாமியிராணியி புனை அவரது குடியரசியல் சீரளந்திடுக்க
 அப்படியே கண்ணை முடிய வண்ணம் சுவாமிகள் தியானத்தில் இருக்கும் காட்சியைக்
 கண்டேன் தண்டிநோத்திற்சுயம்சீர் கணிதிறந்துபார்த்த சுவாமிகள் திரிந்துபார்த்தார்.
 அருகிலே நாயும் அன்பர் திருவிளங்கும் நிற்பதைக் கண்டார், போலேசம் பார்த்துக்
 கொண்டிருக்கும் சுவாமிகளைப் பார்த்து அன்பர் திருவிளங்கும் சாதாரணமாக மற்ற
 வர்களோடு பேசுவது போல் சுவாமி, சுவாமி இருக்கிறீர்களா? என வினாவினொடுத்தார்
 இவரது வினாவிற்கு விடையாக விடுத்த அடி சுவாமிகள் கையில் வைத்திருந்த கடி
 யாரே மூக்கி திருவிளங்கத்தை விவளியே அகற்றி விட்டார், பயத்தால் நடுங்கிப்
 போய் இருந்த விவளைத் தன் பக்கத்தில் உட்காருமாறு கேட்டார், விவளை விட
 வயதிலும் அறிவிலும் மூத்த திருவிளங்கம் வெளியே போய் மரத்தீற்றுக்கீழ் பெணை
 மாக நின்று, சுவாமிகளுடைய அடியில் மிராத்தனை தொடங்கியது. இன்று
 உடுவில் கட்டவள் சத்திதி என்ற நிலையத்தை தடாத்துவீன்ற பலரம்மா ருதல் கில்
 அடியவர்களை நின்று விவபராணம் பாடிவர்ப்பன், பனுணைப் பாடல்கள் முடிந்தவுடன்
 விவளை அருகே அழைத்த சுவாமிகள் சிலேற்றில் மீள்வாறுவாறு வழிக்குக் காட்டினார்
 மந்த காரியம் முடிவடைந்து விட்டது, நீபேசுவைப் பிராத்தனையைச் சீர்தொன்
 றும் கிளையாது, துன்பம் இனி இல்லை இவ்வாழ்த்தகலின் அற்புதம் பெருஞ்
 உடலாகியாக விவள்கும் பஞ்சுமத்திலி தான் இருக்கவில்லை அல்லா வணங்கிவிட்டு
 வெளியே பார்த்துதன் ஒருவரை நோத்திருந் போலாக திருவிளங்கம் வெளியில்
 பார்த்திருக்கும் காட்சி மனத்தை கருத்திவாறு ஞானத்தினால் உணர்ந்த கடவுள் சுவாமிகள்
 'உன்மேலே வித்தவரை அழைத்துவா' என எழுத்தில் எழுதிக்காட்டினார், திருவிளங்
 கத்தை அழைத்தேன் பெலவமாக அருகே வந்த திருவிளங்கத்தைப் பார்த்து
 கிரித்த சுவாமிகள் சிலேற்றில் எழுதினார், சுவாமிகள்; சுவாமி என்று மூல் கேட்டார்
 சுவாமி நுகரும் வணக்கச் சொந்தநிலையை வண்ணம் சாமியையும் அழைக்க வேள்
 டாய் மகமாக வேலைப் பிராத்தனை கொள் எனக்கூறி தன் அருகே அழைத்து
 ருதலில் தட்டினார் திருவிளங்கம் சிரித்து மகிழ்ந்தார், புறப்பட ஆபத்தமான போது
 மூடியல் சுவாமித் தன் கையால் பிணைத்து உண்பதற்கு சுவாமிகள் தந்தார் பிசுந்த
 பரிசேலு இருந்த நாய் இருவரும் அளித்ததாக உண்டுவிட்டு விட்டால் நோக்கிப்
 புறப்போய் வந்த காரியம் முடிவடைந்து விட்டது, சுவாமி துன்பமில்லை என்ற
 சுவாமிகளின் வார்த்தை எதுவாக இருக்கும் என்று இருவரும் சிந்தித்து உரை
 வடிய கண்ணை இடவம் திரும்பினோம், யாமணர் சிரசிக்கம் மற்ற விட்டில் புறப்
 பரும் போது நுகலித் வல்வெட்டியில் சத்திப்பாக நினைத்தும் போலவையையும் சந்திக்க
 கலிசை, விட்டும் ஆலையோடு கந்திருப்பவர்களுக்கு என்ன கொள்வது என்று மனதைப்
 பலவாறு குழம்பிய கண்ணை விடு சென்று யாம் அலிவயல் ஒன்றைக் கேட்டு அக

மகிழ்ந்தோம். மாமணர் வீரபிஷயம் மாமொழுகாரப் புகைவிதந்திற்கு அருகே விழ்ந்து கையங்களுள் விதியில் சிடத்ததாகவும் 5 நாட்களுக்குப் பின் ஆகியோடு போனவர்களது இடையிடையே முயற்சியினால் அவரைக் கண்டு பிடித்து மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை நடைபெறுவதாகவும் வலையை அளிப்பர் ஒருவர் மூலம் செய்தி வந்து விட்டதுள்ளவர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியிலே திருத்தர்கள். கடவுள் கவாயிகள் பிரார்த்தனை முடிந்த பின் எழுதிய அந்த வார்த்தை எத்தனைய ஞான வார்த்தை என்பதையும் அன்று அமர் கட்டிய அருள் ஞானத் திருவிண்ணாவாயை நினைந்து இன்னும் அவரை யாழ் கண்ட ஞானக் கடாராகப் போற்றுகின்றேன் அல்லித்தீரல் யான் எந்த முறைப்பாரும் வாயால் சொல்லவில்லை மனத்துக்குள் கொண்டு போன பார்த்தை தன் மகிமைமயால் உணர்ந்த கவாயிகள் 3, 4 மணி நேரமாக ஆய்வே தாமதிக்கச் செய்து அப்பதம் கட்டிய அன்வேணையை எழுத்தில் எழுதியோ, காவால் சொல்லியோ புண்ணாக அல்லவனுபுதியைச் சொல்ல இயலாது அவரைத் தரிசித்தவர்கள் அவரது அனுபூதியை அனுபவித்தவர்கள் இதைப்போல் இன்னும் எத்தனையோ அனுபவங்களைச் சொல்லவர்கள் சந்திப்பான் திருவிதியில் இதனைய ஞானிகள் காலத்திற்குக் காலம் வீறியிடுந்து விண்ணயறப்பதனால் மனையோடு போனவன் சுகத்தோடு திரும்புகிறான். கடவுள் கவாயிகளின் கருணையிடு அப்பதங்கள் குறுகுப்பெற்று வாரும் சந்ததீக்கு வக் காலத்திற்கும் வழி கட்டட கேண்டும் என்பது என் இவிய அவர்.

சொத்தொரு செல்வர்
 9, 10, திருமுருகன் B. A.

மேற்காணம்

யோகசுவப்பயிற்சிமுறை நமது மாமுனிவர்களைக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாரும், இன்றையது உலகில் உள்ள பிறகு 1000 கள் இதில் பெருமையை உணர்ந்து அதைப்பயிற்று வருகிறார்கள். சம்பந்தமடைய சமயத்தில் தோன்றி, இவ்விய கணவரின் பெருமையை நாமே இன்னும் சிலர உணரவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் இவியும் காணத்தாழ்த்தாகது நமது இனத்தலை முறையினருக்கு இக்கனையை அவர்கள் பயிற்சிக் கவனிக்கும்படியும் சிற இடங்களிலும் கற்றுக்கொடுத்தும் பயன் பெறச் செய்ய வேண்டும்

தொருப்பு: க. களகராஜா

சந்திரியுடன் இரண்டறக்கலந்த தவத்திரு முருகேச சுவாமிகள்

ஆற்றங்கரை முருகனின் அருணைப்பெற்று அவருடன் இரண்டறக் கலந்து
 சென்றபடி பெற்று விளங்கியதுடன், செக்கப்பரவலாயினால், யோகர் சுவாமிகள்
 வசிகளால் வைத்து மழைபெட்சுடியா நடமாடும் தெய்வமாகவும் விளங்கியவர் ஒருகேச
 சுவாமிகள் எனக்கருவரம். அன்றது முதலாவது ஆண்டு நிறைவுநீயம் 7 8 9 8 சனிக்
 கியுறம கொண்டாடப்படுகிறது உவாய்க்களியுண்டா வாழ்க்கை வரமாநுகறு அநீந்து
 கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதே ஆகியே சந்தமிக்கையுள்ள அன்பர்களுக்குக்
 கிடைக்கின்ற ஒரு அரிய வாய்ப்பாகக் கருதலாம்.

முருகேசசுவாமிகள் தாய்பகல வன்மும் சிறிய பிடு சிராமத்தில் 29-5-1920
 இல் செல்லுபிள்ளை இவர்க்குப்பிச்சை கம்பநியினருக்கு முகல மகலாக இய்யுலகில்
 அவதரித்தாராகக் இவருக்குத்தாய், தந்தையர் சண்முகசுந்தரம் எனப்பெயரிட்டவர்
 இளமையில் சிறப்பாகக் கல்வி கற்றுடன் சாதாரண கலையிலவையும் கற்றுக் கொண்
 டார்கள் ஆனால் தனது இரு சகோதரிகளையும் கரப்பாற்ற வேண்டிய வேறியபுகி
 காரணமாக மருவார்ப்பிக்குச் சென்று கடைதிறந்து வாணிபத்தில் ஈடுபடவாயினார்.
 இக்காலத்தில் இவர் குடும்ப வரங்க்கையில் ஈடுபட்டாரும் குறுகிய காலத்தில் இவரின்
 மனைவி இறப்பதும் அடைந்தார்.

1958 ஆம் ஆண்டு இலங்கைவரத்தில் இவருடைய கடைகள் நாசமாகக் கப்பட்ட
 தால் வரலியாவில் புதுக்குளம் என்ற இடத்தில் புதிதாக விளாபாற முயற்சியை ஆரம்
 பித்து நடாத்தி வரும் காலத்திலேயே ஆற்றங்கரை முருகன் இவரை ஆட்கொள்ளும்
 தீவரத்தினை உடனெடுத்து இக்காலத்தில் இவருக்கு வயிற்றில் புற்றுநோய் ஏற்பட்டு
 அதற்காகப் பல இடங்களிலும் சிகிச்சை பெற்றாலும் நோய் தளமடைவதற்கு
 மாறாக துரிதமிக் கொண்டு சென்றது 1960இல் கொழும்பில் மருகம ஆண்பக்
 இசுக்குச் சுகிரியினைச் செய்கிற்பதற்குப் போனம் நாடும் நெருக் கொடி அப்பிபாறமுடி
 கொல்லப்படுகிற முருகன் கண்கலையேதவழி "முருகேசா தீ வன்சுட கித்திது உடையா
 வாக வந்திசு" என்று சுவாமிகளுக்குக் கப்பணியிட்டதற் கிண்கிக் செவ்வக்கந்திதி
 ஆயத்திற்கு வந்து ஆயவலாசலிக் ஆகாது ய இரண்டறகலாணைவிபுடல் முருகா?
 முருகா என்று தொழுவ வன்சுடம் இருந்தாரிகள். அந்தோத்தில் முருகப் பெருமான்
 ஒரு முகாட்டி வரலிக் அருலில் வந்து ஆன்ற நாட்களுக்குப் பின்வாய் இவ்வையா
 அலித்துக்குறிதகால் கவது உடம்பில் உள்ள எல்லா நொய்களா நீரம் என்று கூறிச்
 சொன்னார் அப்படி சுவாமிகள் மூன்று குடிகள் பனியம் இணைகா அலித்துக் தபத்
 கதல் நொய் அடிப்படிபாகக் குடியுந்து விவாட்டகலில் லாழ்ணாயாக அற்றுப் போய்
 விட்டது இதைக்கண்முறார், கலையிலே மலையி "முருகா இலிமிக் எங்கணவர் எனக்கு
 உரிபவரவன் அயர் உள்க்கிள உரியவர்" என்று முருகன் வரலிக் கந்தியம் செய்து

தவறு தாவிக்கொடுமையும் கிற்று அன்வதானப் பணிகளுக்கும் வேறு தரிசப்பணிகளுக்கும் செலவு செய்து விட்டுத் தவறு சொந்த ஊரான தம்பனைக்குத் திருக்கிச் சென்று விட்டார்.

முருகேசுவராயிகளும், "அப்பருக்குச் சூலி நோனலக் கொடுத்து ஆட்கொண்டது போல் இந்த ஏழை அற்புதமாயும் ஆட்கொண்டாயே" என்று முருகன் வரகலிக் இருந்து மனம் உருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் விட்டுத் தள்ளி வந்து முருகப்பெருமானின் அடிமையாகிக் கொண்டார் இரண்டில் கலாயிகள் இந்தியாவிலுள்ள காசி என்னும் நிருத்தலந்திரஞ்சி சென்று தனக்குத் தானே இறுதிக்காலத்தில் சொப்பனம் உண்டாகியிருப்பதையும் செய்து முடிந்தார்கள்.

இவ்வாறு முருகேசுவராயிகள் செய்த பூர்வாணமாய்ப் பவளரசி ஆழிதிக் கவரயானாய் ஆட்கொண்டபட்டு, பொறுத்தகரிய பேறாயிடுவ ஞானம் கிடைக்கப்பெற்ற ஒரு மகானாக இப்புவலையில் வாழுகின்ற காலத்தினைய வாழத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் அவர் காசி உடை உடுப்பிக்கலை இவரை மேலொர் மாகப் பார்க்கின்ற பொழுதும் கணநகின்ற பொழுதும் சாகாரான ஒரு மலிதர் போலவே காணப்படுவார். இதனால் சாதாரணமாகப் பார்க்கின்றவர்களுக்கு அவர் ஒரு மகானாகத் தெரிவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை ஆனால், அவருடன் நெருக்கமாகப்பழிசி அவரிடம் உன்ன ஞானத்தின் தன்மையைப் புரிந்தவர்களுக்குத்தான் அவருடைய உண்மையான சிறப்பு விளங்கியது. அவ்வாறு அவரது சிறப்பை விளக்கிக் கொண்டவர்கள் அவரை ஒரு நடமாடும் தெய்வமாகவே கருதினர். முருகேசுவராயிகளினுடைய மருமகன் திரு பா. இரவீந்திரன் அவர்கள் கலாயிகளைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது இவ்வாறு கூறுகிறார்.

"கல்கலியே கருணை, முகத்திலே சோதி, நாடிலே அருள்வாக்கு இளவ வாயும் தலத்திரு முருகேசுவராயிகளின் இயல்பானவர்கள் மாபெரும் முருக பக்தரான அவர் ஒரு கல்தாய்ப்புருஷன். அவர் சொன்னது நடக்கும். நடக்கப் போவதையே சொகியார். முக்காலமும் உணர்ந்த மகரிஷி அவரின் ஆசியால், அருணால் பவளடைந்தோர் எண்ணிக்கை அளப்பரிது தன்னை போல் அண்ணத்தத் தலிலேநடு பிவையப்பதில் அவருக்கு நீசர் அவரை நடு இல்லாத சிக்கதரிக்கலான அவர் பிமுக்குத் வரிசைட்டுவதில் ஒரு கல்கலரை விளக்கம் வளமுமாகப் பிறந்து, கருட்பேணமுமாக இறுதிவரை வாழ்ந்தார். முருகனுக்கு அவர் அடிமை; அவருக்கிப்பவள் அடிமை"

கல்கலரை காமாது பிமுருகராக வாழ்ந்த ஒரு கல்கலையாகவே இவருடைய வாழ்வினை அமைத்தது. மற்றவர்களுக்கு நிகல்த செல்வத்திற்காக அவர்களை நல்குறிப் படுத்துவதற்காக, அவர்களது தன்புகளைப் போன்றவதற்காக, முருகப்பெருமானைத் தாலும் வழிப்பட்டு யற்றலக்கணமும் கந்த வழியில் ஆய்ந்துப்படுத்தியுற போக்கை கலாயிகள் கடைபிடித்தார்கள். படித்தல்கள், பாடியல்கள், கார்த்திக்சி, இளம்

சமுதாயத்தினர் போன்ற அனைத்துப் பிரிவினாரையும் பக்கிமமார்க்கத்திற்குத் திசை இருப்பி அவர்களதைத் தரிசுநெறியில் வாழச் செய்வதில் இவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு அனப்பரியது. எமது நாட்டில் மட்டுமன்றி, வெளிநாடுகளில் உள்ள அன்பர்கள் செட்டுக் கொண்டதற்கினால்க வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று மக்களை வழிப் படுத்தும் தவறு தொண்டினைச் சவாயிகள் மேற்சொண்டார்கள். இதுனாம் வெளி நாட்டில் உள்ள பல அன்பர்கள் தோத்திக் கடன்னை ஆலயங்களில் திறை பெற்றுவிடே பெரிய பணியாகச் சவாயிகளுக்கு பிறகாவதில் அமைந்துவிட்டது. இவ்வாறு உலகத்தில் பல பாசங்களிலும் சவாயிகளின் வழிப்படுத்தலைப் பின்பற்றி வாழ்க்கை நடர்த்துவின்ற பக்கர்கள் கூட்டம் இன்று காணப்படுவதில் வியப்பேதயில்லை.

அன்னதானக்கந்தன் என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்ற சந்நிதிசோறில் சிறம்பை தொடர்ந்து பெண்புத்தற்கு அங்கே அன்வதாஸப்பணி வய்வித குறைவுமின்றித் தொடர்பாட வேண்டும். என்பதைச் சவாயிகள் உணர்ந்தார்கள் ஆவாசி அந்தப் பணிகளில் ஈடுபட்ட. ஏறத்தாழ நாற்பது மடங்களில் ஒரு விவதிறைத்தவிர ஏனை யவை நாட்டுச் சூழலாறுப் பல்வேறு காரணங்களாலும் இயங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையும் கண்டார்கள். இந்த நிலையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் தரி பொழுது இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இடத்தில் புதிதாக அமைச்சப்பட வேண்டிய அவசிய தேவை ஏற்பட்ட போது எவ்வித தயக்கமுமின்றி அதன் கட்டுமானப் பணிகளின் பெருந் பகுதியைத்தரிம பொறுப்பெற்றுச் செய்து முடித்தார்கள். இவ்வாறு முற்கே சவாயிகளே சிறக்கொண்ட பெருமயரணினால்தான் புதிய இடத்தில் தற்பொழுது இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் 1985ஆம் ஆண்டு வைசாசியாதம் முகல் செயற்படத் தொடங்கியது.

இவ்வாறு முற்கே சவாயிகள் தானே அதிசுவாரம் இட்டு பின்பு தானே முன்னின்று சிறந்த வைக்கம் பெரும் பெற்றதனாகத் தான் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் என்ற சரிம திறவுகலம் எந்தக் குறைவுமின்றி அன்னதாவத் தொண்டைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றது என்பதும் மலம் கொள்ளத்தக்கது.

வைவத்துக்கும் தரிழிற்கும் பெருமை பெற்றுத் தந்து வைவமய மக்களுக்கு வழிகாட்டி, எயது மதத்தை தெரிப்படுத்தி வாழ்ந்த 63 நாயன்மார்களையும் நினைவு கரிவாண்டியது வைவ மக்களது தனையாவ கடன் என்பதைச்சவாயிகள் உணர்ந்தார்கள். இதனால் "அறுபது நூல்க் பூசை" என்ற வளாயில் அந்த நாயன்மார்க்களுக்குப் பூசை செய்வதற் முறையைமுற் சவாயிகள் விரும்பி சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் சிறக்கொண்டுவந்தார்கள். இந்தப் பூசை நடக்கும் பொழுது தானே முன்னின்று அதனை வழிப்படுத்தி சவாயிகள் தொடர் விந்தார்கள். இந்தப்பூசையில் அறுபதறு மூன்று அடியார்களை அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களாகப் பாளவை செய்து மகேசர பூசை எனப்பெயரும். இந்தப் பூசையின் பொழுது பாடல்மறும் பாடல்களும் பூசையில் முறையும் பத்திப்பாக்கள்தில் எவையையும் இவ்வாறு காக்கும் தன்மை

பொருத்தியது என்பதை இனிதே பங்குகொண்டவர்கள் தனிது அறிவார்கள் என்பதில் முத்தவரவது ஆண்டு நிகழ்வை முன்னிட்டு அவரின் நினைவாக அனுபத்து முகச் புனை நடாத்தல் கடிய ஒரு விசேட அழகைய மண்டபத்தைச் சுவாமினரின் அன்பர்கள் அமைத்துக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சத்தியவாள் ஆச்சிரமத்திற்கு மட்டுமன்றி சத்தியவாள் ஆச்சிரம சைவ, கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் ஆதர்ப் பணிகளைக் கண்டு அகமகிழ்த்தது மட்டுமன்றி எம்மை உற்சாகப்படுத்திப் பேரவையின் பணிகளை நாம் தொடர்ந்து செய்யுவருவதற்கு உந்துசத்தியவரவரும் சுவாமினன் விளங்கி வந்துள்ளார்கள். எனது பேரவையால் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது வெளியீடான "அருண்மணி" மலர் வெளியிட்டிருக்கும் ஆயிரவர வழங்கி அதனை வெளியீடு செய்து வைக்கதான். முருகன் அடியார்களை இந்த மலர் கொண்டுமே வெண்டும் என்பதற்காக அதன் கீழ்ப்பணைச் செயற்பாட்டிலும் காலிசமான பகுதியையும் தானே பொறுப்பெடுத்துச் செயற்பட்டமை எம்மால் மறக்க முடியாத நிகழ்வாகவே உள்ளது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சத்தியமுருகன் அமர்த்திருக்கும் ஆயத்தின் புளரமைப்பு வேலைகளும் அவர்கே நடைபெறும். புளாகளும் குறைவின்றிச் செயற்படவேண்டும் என்பதற்காக அவர் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் சத்திய வரவாற்றில் என்றும் அழிவாத இடத்தைப் பெறவேண்டியும், ஸ்ரீ செவ்வச்சத்திய முருகன் ஆயத்தின் ஆயக்குறவும் திருப்பணிச்சுவாமின் தலைவருமாகிய திரு த. பாலசுப்பிரமணிய ஸ்வர் அவர்கள் கோரித் திருப்பணி மற்றும் சத்தியபுனைகள் தொடர்பாக சுவாமினன் மேற்கொண்ட பங்களிப்பைப் பின்புகுமாறு கூறுகிறார்.

★ 1987-ம் ஆண்டு உடமரகட்டியில் இடம்பெற்ற "விபிநகன் ஒப்பினை" தொடர்ந்து இப்பகுதியில் இருக்க பல ஆயவர்களுக்கே அறிவுகள் ஏற்பட்டதுடன் சித்திய புனைகளும் தடைப்பட்டன. இக்காலத்தில் தான் ஸ்ரீ செவ்வச்சத்திய முருகன் ஆலாத்திற்தம் பானிய அறிவுகள் ஏற்பட்டன இக்காலத்தில் ஆலாத்ததை புளரமைப்புச் செய்து சித்திய புனைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை எம்மை எதிர் கோக்கியது ஆனால் அகநகரிய வழி தெரியாத நாம் கல்கிக்குக்க வேண்டிக் முருகைச் சுவாமினன் தரவாக மூன்வந்து அந்த செருக்கடியால் காலகட்டத்தில் பொறுப்பெடுத்து புளரமைப்பைச் சிறப்பாக செய்துமுடிந்தார்கள். புளரமைப்பைத் தொடர்ந்து 45 நாட்கள் மண்டல அபிஷேகம் தடைபெற்ற நித்திய புளாகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன இவ்வாறு முருகைச் சுவாமினனின் முயற்சியினால் திருப்பையும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நித்திய புளாக 1987-ல் பிப்ரவரிமாதமே செருக்கடியால் ஏற்பட்ட நிலையிலும் இன்றுமே தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இதைத் தொடர்ந்து எனது ஆயத்திற்கு மிக அவசியமானகே தேவைப்படும் மண்டபள்ளி ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் சுவாமினனே பொறுப்பெடுத்துச் செய்த முடித்தனையும் நாம் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாவது, தி

பொழுது நம்மகல் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வெளி மண்டபத்துக்கான வேலைகளுக்கும் கணிசமான ஒத்துழைப்பை வழங்கிக் கொண்டிருந்த வேலைப்பேரைய சுவாமிநாதர் இறையவடி செரீந்தள்ளாரர்கள்*

தனது இறங்கீவாலம் தெருக்குவளை உடனீந்த முருகேச சுவாமிநாதர் செல்வச் சந்திரியில் இருந்தே முருகப்பெருமாளின் திருப்பாதங்களை அடைவதற்கு திருவுள்ளம் கொண்டார்கள் இத்தரிணைக வறத்தாழ இயம்படரை மாதங்கள் ஆயத்தின் சிறக்குளிதழில் உள்ள திரு. ஆ. தனிகரசயம் வீட்டில் தள்ளிநெருக்கார்கள் ஆன்சாறு தங்கியிருக்கும் பொழுது ஏற்கெனவே சுவாமிநாதர் நறியவாறு நாயிற்றுக்கிரமை முருகன் என்னை அழைக்கின்றான் என்பதறிணைக 16 - 03 - 97 நாயிற்றுக்கிரமை மிகவும் ஆமைதியான மூலையில் இறையவடி செரீந்தாரர்கள் சுவாமிநாதர் கிருப்பயபடி சந்திரிக்கதறாடலில் உள்ள வெள்ளக்குழாய் மலானத்திலே சுவாமிநாதர் புகழால் அடக்கம் செரீயப்பட்டது.

* சுவாமிநாதர் தெர்வாழ்ண்களை சாழ் என்வாரும் தெர் குகேரமால் இயம்படி சூழ்கி எக்லோரும் வரழ்கா

5. அரியநுதினாடு
செயல்கள்

சந்திரியாள் ஆர்சிரா என்சகண்டு
பன்பாட்டுப் பெரமை.

நியாணம்

நியாணம் என்றால் பதமாசயம் போட்டுக்கொண்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு வகையை நீட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொள்வதா? இம்மை இவ்வை சியாணத்திற்கு ஒருநெறி என்பதேயில்லை. மனத்தை இறையன் ிது நினைபெறக் செர்வதே உண்மையான நியாணம் வரழ்க்கை முழுவதும் சியாணத்தோடு கூடியதே எங்கெங்கோ பறந்து செல்லும் மனத்தை பரமாத்தமாவின் பதகம் திருப்புவதே உண்மையான நியாணம். அவ்வாறிடத்துமுள்ள இறைத் தன்மையை நேசிப்பதே உண்மையான நியாணம்.

—யசுவாள் 1991—

உள்ளம் கவர் கள்வன்

பன்னிரு திருமுறைகளிலே முதல் ஹழறு திருமுறைகளும் ஞானம் குழந்தை வாகிய சம்பந்தர் பாடிய பாடல்களானார். வேத வெளி நடைக்கவும், மிரு சைவத் குறை விளக்கவும் திருஞானசம்பந்தர் திரு அவதாரம் செய்தார். பரசமயகொளசி, பாலநாதராயர், அலுலாடியின்னை, கவுண்டிப் கோயில் எனப் பல நாமங்கள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. சூர்யபீழ் வள்ள ஞானசம்பந்தர்களாரும், நாலும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்க்கும் ஞானர் குழந்தையாகவும் இவர் விளங்கினார். இவரைத் திராவிட விக எனக் சங்கராச்சாரியார் போற்றுமியல் "நக்கார் தகவீவர் என்பது அவரவர் சக்தந்தாத் காணப்படும். என்ற வயதுவர் வாக்கிற்று அண்மய வெபாசரிருதயரும் பகவதவரரும் செய்த தவத்தின் பவனாய் சீர்காழிப் பதியில் ஞான விளக்காவிய ஞானசம்பந்தர் போன்றவர்.

அவம் பெருக்கும் புன்மலீனின் அரண் முதலாம் பரசமயம்
 பணம் பெருக்கும் புன் வெளினை பார்ப்பட தவஹி கொளும்
 தவம் பெருக்கும் சண்டையின் நானில் சராசரங்க னெய்வாய்
 வெய் பெருக்கும் பிச்சையாய் திரு அவதாரம் செய்தார்.

பவர் கோட்டூர் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் சம்பந்தமில்லி திரு அவதாரத்தைப் போற்றிப் பாடினார். சிவஞான அயித்தத்தைக் கலந்து ஞானம் பவண சண்டையின் சம்பந்தத்தை ஊட்டியதும் சிவஞானம், பாலநாதராயர், காலநாதராயர், வெளிஞானம் ஆகிய சகல ஞானங்களையும் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். ஞானந் தகம் பெறுவதற்கான ஞானப் படிமுறைகளையே போட்டார். சிந்தித்தல், தெளிதல், தீண்டுகருதல் ஆகிய நன்மைகள் அவைவற்றும் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். வழங்குதல் தெளிதலாய்க் கொண்டிக் குறை யுடிக் கு தடைமீலே கொஞ்ச காரிற் பாக் களாகவிலே இவரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பவர் வேகத்தின் அருத்திமியத்தின் உருத் திரவண தங்கராணம் நான (கள்ளுறா வணக்கம்) நக்கராணம் பதியே நயக (பசிவர் தலைவறுக்கு வணக் கம்) வணக் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம். ஞானசம்பந்தரும் தன்ன முதலானது பால விவையால் "உள்ளம் கவர் சள்ளன்" என்றே குறிப்பிடுகிறார். அந்நாளார் பள் அன்புப் பவணயாழும் இறைவனை அரைப்பார்கள். நிக்கரஸ் துதியாகவும் அவனைப் பெற்றவராய்க் அறையெடுத்தார் தான் இயற்றிய நக்கிர பவணயாகிய கக்கராணுழிசில் "பெய்யாய் மகளைத் திருநீர் திந்து க்" என்று முருகனைச் குறிப்பிடுகிறார். தொணி நந்து கவையிய சிவலீன பெருமைமை பெய்யப்பிரவணியாகிய சிவலீன வாலாய் ஞானசம்பந்தர் போட்க திருப்பிவதை "பிவையாரும் மடக் கிவிய" என்ற அவரது பாடல் விளக்குகிறது. ஞானசம்பந்தரும் அன்பும் சக காவத்தின் வாக்த்தயாக்கல் ஞானசம்பந்தர் வயதிலே குறைத்தவராகவும், அப்பர்

பெருமாள் வயதிலே கடியவராகவும் இருந்தாராம். ஆனால் இருவரும் கருத் தொழுதித்துக் கலாபணம் செய்தார்கள். அருட்கடவாரிபாசம்ந்தரும் அன்புக்கடவாரிய அப்பர் பெருமானார் இணைந்து செய்த பணிகளினாலேயே தமிழ்நாட்டில் சுவதெந் பீண்டிபா தளமுந்தது. இவர்கள் இருவரையும் வசவமென் பெற்ற "புண்ணியக் கண்" என்பதை "அரு" பெருகு நலிக் கடலும் உயரும்கெயாம் அன்பு செந் கடலாயாம் வணவும் ஒத்தும் பொருட் சால முத்தர் கையெழுந்தான் பெற்ற புண்ணியக் கண் இவ்வெவையும்" சேக்கிழார் பெருமாள் பெரிய பரமபுக்திக் குறிப்பிடுவார். நான்கம்பந்தரை அடியார்கள் முத்து நீலிகையிக் தாய்கி வறவியறு பொடிது அப்பர் பெருமாள் நானூர் ஒருவராக அவ்வரத் தேவலிக் குறவிக் வந்தார். அப்பர் அங்குறிமாள் என்று சிலசையில் இருந்த சம்பந்தர் கேட்க "அடியேன் இங்குறிமேல் தாய் முற்பிறப்பின் செய்த தலத்தின் பயனாக வரவமைத் தாய்கி வரும் பெறுபெற்றிக் என அப்பர் பெருமாள் உறுவமைந் "முடியகி தவற் செவந்திக் ஆதலினால் உய்கடிசை இப்பொருது தாய்கி வரும் பெற்றியந்திதன்பாய்க் வளம் பெரிவாரவளம் கரவிறது.

அருளாளர்களாகவும், அனுபூதிச் செய்களாகவும் இருந்த நாயன்மார்க் கணைய செஞ்சிக் கரவிக் இருத்தது வீழும் இருந்தது. திருவிழிமுளவலிக் கக்கள் மெய்கலியால் வரவய பெருமைய இவறவலிக் படிக்காக பெற்று வம் புக்கும் அப்பரும் அன்பானுளாய் பரிபெணிகையப் பெரக்கிவாரகல். சுமுதராயவளியு திரம். (1) அருளாளர்களாக இருங்கள் திரந்ததாய்க்கள் என்பதை இச் சம்பவம் எடுக்கு விகக்கு யெறு. இவரவள்களும் இவரவள்களும் அபார கும்கிசை உண வாய்புகத் திகழ்க்க நான்கம்பந்தர் கையலிக் வரும் துன்பங்கள் ஏதத்தும் அஞ்சாதவராகக் காண்ப் வட்டயார். "நானூர் கொணூர் நம்பவடியாய்க்கு நலிக் செய்யாது" என்பதில் அவசகக் முடியவகு நாய்க்கிசை செய்கடிந்ததாய் இவரவளிக் குவண இருப்பாள்களுக்கிற்கு கோல்களில் பாக வறுவும் செய்யாது வம்படுகளை "அரு நலிக் கலிக் அனை நலிக் அடியார் அள்க்கு மிகிலை" எனக் கோணூறு மகிக் கீழ்க் குறிப்பிடுவார். பரண்டிபா அப சலிக் செவந்தி நூலைய் சிக்கியதன் மூலம் கிணிக் வல்களின் மூன்றுபெய இரந்திற்றுன்பெரு காயவய வளமெய்கி செவந்தார். வசவர்க்கலியை நயக்குத் திருநீறு கலவம் பெரு வ இருக்கிறது வந்தும் காணாதற்ற இனிதாய் உக்களும், அழகசக கருவதும், பெணிக் அளிக் வர்க்கத்தும் பெருமைய கொண்டுபுதும், தவ்வகுநிலைந் தருவதும் திரு ஆவ வாயவளிக் திருநீறு என்பதையும்

கவண இலியது நீறு கலினைத் தருவது நீறு
 பெணிக் வளிக் வர்க்கெல்வாய் பெருமை கொடுப்பது நீறு
 வளவார் தளவது நீறு மடுவையத் கருவது நீறு
 செணத் தருவது நீறு திரு ஆவவாயவன் திருநீறு
 என குவவசம்படுநலிக் பாய்க் குறிப்பிடுவெறு.

“பெண்ணிற் பெருந்தகையாயும்” என வந்தாலும் “மங்கையராசப் பிறப் புகற்கினை நல்ல மாதலம் சொரிதிடல் வேண்டும் எனக் கவிமணி தேவிகளினாயகம் பின்னையும் மலையறம் காத்த மங்கையர் எனப் பெரியராணப் பெண் அடியார் களைச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார். மங்கையர்க்கரசின் அழையா ஏற்றுநாண் சம்பந்தி பாண்டி நாட்டுக்கு வருகிறார் பாண்டி நாட்டில் எல்லையில் உள்ள மடத்தில் அவர் தங்கிநின்ற பொழுது பாண்டிய அரசனின் அனுரளையேபாதி சாணர்கள் அவர் இருந்த மடத்துக்கு வருப்பு வலந்து விட்டார்கள். திருவருள் துணையிலை தனக்கு நடக்கப் போவதை உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர் அந்தக் கொடுந் தீரிகிறந்து தப்பித்தம் கொண்டார்கள். தனக்கு வைக்க நீ பாண்டிய அரசனிடம் மெதுமாகச் சொல்லு அவர் செய்த தவறா அங்கு உணர்ந்தினால் போலும் என்பதை “பாண்டி சென்று பாண்டியர்க்காவே” எனச் “செய்யவே திரு ஆவராய் என்ற தேவாரத்தில் இறுதி வரையில் குறிப்பிடுகிறார் வாயவே செக்க என்று சம்பந்தர் கூறியதற்கும் பன் காரணங்களைச் சேக்கிழார் பெரியராணத்தின் குறிப்பிடுகிறார் இதிலே “தென்னவர் குய்ப்புரி தீர்த்த தெய்வப் பாளை” எனப் பெற்றார்மேல்கின்ற மங்கையர்க்கரசியாரின் மங்கை தாயைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதைவே சேக்கிழார் முதல் காரணமாகக் கூறுகிறார் மத்தியியாரடிய குலத்தினற மார் னாவததில் யிறு செய்வதற்கு அன்பு வைக்கவங்கையில் ஒன்றாகிய திரு தேயின் பெருமை துணையிந்தாரின் உய்கம் எல்லாம் பற்றா வேண்டுமென்றிருந்த விதி பாண்டிய அரசன் குறிப்பிடவில் செய்த தவறு, அவன் மீண்டும் விய கொடு அளவ வேண்டும் என்றிருந்த நிலை என்பவற்றைத் துணைக்காரணங்களாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாண்டியமேலிப்பார் தமது பொருட்கீழ்
 பழிநொடு மங்கையன் பாதுகாத்தும்
 ஆண் கையார் துயர்சிறந்தார் அன்பினாலும்
 அரசன்பால் அபராதர் சிறுதவறும்
 மீண்டு சிலதெளிவடைபுள் விதியினாலும்
 வெண்ணிற வெய்கலைப் புகலிவைத்தார்
 தீண்டியார் பெருமை வளநகரமும்
 திப்பிணைபைப் பையினே செங்க வன்றார்.

என்ப பெரியராணம், வைபவம் போல் வன்று கருவதற்கான காரணங்களை வரிசைப்படுத்தித் தந்திருது.

ஆளுனனர்கள் எப்பொழுதும் உலக சேகத்தில் பொருட்டெட பிறப்பித்திப்பவர்கள் “பெருநக சாஸ்தா கசினோ பவந்து” என்று வர சொழிர் கனோகம் இத்தனையே வினக்குகிறது. சமணக்கருடன் புணர் வரும் பெரிசிற பொழுது “ஆற்கதிய தெய்வாய் அவர் தாயவே குந்த வலையறம் துயர்சீர்கவே” என்றே ஞானசம்பந்தரும் பாடுகிறார். இவற்றையைய திருவருளுந்தார் பாடுகிறமலையர்கள் பாடுகிற

எதற்கும் அஞ்சலில்லை இரையருள் பரிசுடாயாக இருப்பதால் அந்நாள்களிலிடம் இருந்த துணிவு நிலை தானாகவே ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனக்கொரு எளியோவையென்ற ஒரு ஆலமாரைத் தீர்க்கவே என ஆலமாரைப் பற்றி சமணர்கள் தரும் துன்பங்களுக்கும் தான் அஞ்சல் கொடுக்கவேண்டிய மனங்கொடுக்கவேண்டிய மார்துறம் உறுதியார். பாண்டிய அரசனின் வெப்பு நோயை நீக்கிய பின்னர் திண்டிவனம் நெடுமரையூரில் பாண்டிய அரசன் மயங்குவார்க்கரசர் குடிக்கிறாரார் சகிதம் ஞானசம்பந்தர் பாண்டிய நாட்டுத் தலைவர் எல்லாம் வாத்தியை செய்து கொண்டு வந்த இம்மீயரவின் மென் கொய்யில் இருந்தார் இராமலிங்கரத்த அன் தகார். அந்நின்று கருத்தில் சிவமயங்கொளியை நினைக்கின்றவரத்தின் சீதம் தீர்க்கொடுக்கவேண்டித் தீயும் படுகும் பாடினார். உலகியலில் வரும் துன்பங்களை நீக்குகின்ற குறவாய்க்கார மரமிய நயலிவாய மந்திரத்தை உச்சரித்து மகாதலாடிக் களிந்து யானார் மலிர் வன்ற படுகின்றார் பாடியுடிகள் இருவருட் சொதிந்த காதகார்.

ஞான சம்பந்தர் ஆறு முறை தமது ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த தாமது இருநின்ற இருபது இருப்பதிலுக்கும் சென்று பதிகம் பாடினார். இவ்வாறு ஊர் ஊராகச் சென்று சமயத்தைப் பரப்பும் நிலை தமிழகத்தில் சம்பந்தர் காலத்தில் ஏற்பட்டது அடியார்க்கும் உடல் சென்று வரிபடுவதும் மரபாக இருந்தது. ஆரம் பத்தில் சிவபரதிகுகவர் நோயில் ஆக்கிச் சென்றார் இரையன் முத்திரப்பிலக்கு கொடுத்த பின் பங்குகிடுகியே பல இரங்குகுகுகிச் சென்றார் இவருடைய பாடல் களில் முடிபுத்தி பொருளாறிய சிவபெருமான், ஆயருடைய அருள் செயல்கள், இயற்கை வகுளனை, கொற்றநிலை இன்றியமையானா, அதன் பால் எப்படி காட்டியபட்டுள்ளன. முதல் ஏழு பாடல்கள் பொது நிலையிலும் எட்டாவது பாடல் இவ்வகையர் நோனாறிய இராவணன் பற்றியும் ஒன்பதாவது பாடலில் பிரமா, விஷ்ணு, ஆகியோர் அடி ஏழு தேடிய வரலாறும் பத்தாவது பாடலில் நோயாளிகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. பதினொன்றாவது பாடல் முத்திரைக் கவிவாக அமைத்திருக்கும் இப்பாடலில் ஞானசம்பந்தரின் பெருமையார் படிப்போர் பெறும் பயனும் உறுப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் பெளத்த சமணக் கொள்கைகள் ஏழாளுக்காலம் வரம் நம்பிக்கை மிகுதியாகத் தேசான்றியது வினைகளைப் போக்க முடியாது அனுபவித்தே த ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணக்கி வேளும்த தளையப்பட்டன இரையனை வழிபட்டால் வினைகளை நீக்க முடியும் அல்லது குறைக்க முடியும் என்ற கருத்தை ஞானசம்பந்தர் தமது பாடல்களில் பல இடங்களில் வற்புறுத்துகிறார் ஞானசம்பந்தர் தமிழ்மொழி யிலும், தமிழ் இகை [பண்ணிசை] யிலும் நிறைந்த பற்றுக் கொண்டிருந்தார் இவருடைய பாடல்களை இருநிலகண்ட காழ்ப்பாளவர் இசைக்கருவியாகிய மொழியேயிட்டுப் பாடினார். புராண காலத்தில் இரையனை மயக்கவதற்கு இசை பயன்பட்டது போல நாயன்மார் காலத்தில் நோயமயப் பரிசுடில் இருந்து மயங்குகளை நீப்பதற்கு ஞானசம்பந்தர் இசையைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். ஞானத்தின் திரு உருவாக நான் மனறயின் தனித்துவையாக, வரவத்தின் மிசையன்றி மண்ணில் வளர் மழிக் கொடித்தாக வலியாம் திகழ்ந்த ஞான சம்பந்தர் பல்லவர் காலச் சைவத் தமிழ் உலகிற்கு ஒரு செவரதிபதியாக இருந்து வழிகாட்டினார்.

சமயமும் வாழ்க்கையும்

நடுவன் தனது அன்றாட காரியங்களை வேலைத்தலத்தினால் அல்லது சமூகத்தினால் ஆற்றும் பொறுது சாதலத்துடன் பொய், கனவு, வஞ்சனை போன்ற நிய அம்சங்கள் நிறைந்ததாகவும் மற்றும் கடனைபற்றி துன்பியோகம் செல்புலனாகவும் வாழ்ந்து வெள்ளு பதகளை மறையதான் கோவிலுக்குச் சென்று எய்வளவு தான் கடவுளை மன்னக் உறுதி வணங்கினாலும் அவனுக்கு ஆன்மீகமடையும் விடைக்கப் போவதில்லை இதுதான் உண்மை நிலை இங்ங்ந்த பேர்தும் சமூகத்திலி பவர்தாம் மேற்கொள்ளு வின்ற காரியங்களைத் தீர்த்தற்குப் புறம்பாகவே மேற்கொண்டு வருகின்றனர் காரணம் சமயம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்று இவர்கள் நினைப்பதால் சமயம் வாழ்க்கையுடன் இணைந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

எமது சமயம் கூறுகின்ற அன்பு, தர்மம், சண்மை, சேநர்மை, கடமை தவறாமல் போன்ற பண்புகளை எமது அன்றாட செயற்பாடுகளிலும் நாம் கடைப்பிடிக்கப்படி வேண்டும் இத்தகைய பண்புள்ள மனிதனுக்கேதான் இறைவனின் அருளும் கிடைக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்து சமூகத்தினுள் வாழ்க்கையுடன் இணைத்துச் சமயமும் வாழ்க்கையும் ஒன்றிணைந்த நிலைக்கு நாம் மாற வேண்டும்.

சைமாத மணி வெளியீட்டில் உகயன்
பத்திரிகை பிரதான ஆசிரியர்
இரு காலையில் நாதன்
ஆய்வினா உணர்விலிருந்து.

அப்பர் பெருமானின்
வாழ்க்கையும், வாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு,

★ எங்குள்ள பனி செய்து கிழங்கு ★

என்ற தளைப்பில் திருமுறைத் தொழுவ்கட்டுரை
அடுத்த பக்கில் வெளிவரும்.

— ஆசிரியர் —

மாணவர் பக்கம்

பக்தி இலக்கியங்கள்

சென்ற கட்டுரையில் பக்தி இலக்கியங்களின் சிறப்பியல்புகள் பற்றி ஆராயப்பட்டன. இத்தகைய இலக்கியங்கள் தமிழில் நோஸ்லியானமக் காள பின்னணிகள் பற்றி இவ்வகைய கட்டுரை ஆராய்கின்றது. காணக்கூடல் அம்மையாரும், முதல் ஆழ்வாராகவும் பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு விடிவெள்ளி போன்றவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை எனினும் இவர்கள் தொடக்கி வைத்த அன்பு நெறிதான் பக்தி இலக்கியங்களாய் பரிணமிக்கன. நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தோன்றி மறம்மாறி இருந்த பல்லவ மன்னர்களையும் பாண்டிய மன்னர்களும் வைக்கிறதே மாற்றுவதற்கு ஆற்றி செய்தவர். ஆதலால் அப்பர், சம்பந்தர் ஆற்றிய சிவதொண்டும் தமிழ்த் தொண்டும் அவர்களது வாழ்ந்து முக்கியத்துவமும் இவ்வகையில் மறந்து விடக் கூடியதன்று இவ்வகை பெருமக்களின் செயலாண்மைத்திறம் பெரிதும் வியக்கவற்பாலது பொருட்சமய முதற் சைவ நெறிதான் பெற்ற புண்ணியங்கள்கண்ணிர் என்று சேக்கிழார் இவ்விருவரையும் சொற்றுகின்றார் இவ்விருவரும் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள காவுகள் மீது படுகங்கள் பட்டினம் அக்காட்சியில் கண்ட கடவுளின் தோற்றத்தினை பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தி மக்களுக்கு காவுகள் மீது பக்தியை ஏற்படுத்தினர். சம்பந்தர் சாண்டிகளோடு அனல்வாதம் புரவ்வாதம் செய்து சைவசமயத்தில் பெருமையை நிலைநாட்டினார். ஆழ்வார்கள் பெருந்தர்களோடு வாதம் செய்து வென்றனர். அப்பரே மறம்மாறி ஆற்றுகங்கள் பல செய்து காட்டினார். இவர்களோடு இலக்கியமார், மங்கலாற்காரியார் பெண்ணோர் நம் சமயக் கருத்துக்களைப் பாதுகாப்பதில் முனைந்தனர். ஆகவே பக்தி இலக்கியங்களின் தோற்றம் சமயப்போட்டிகளை பின்னணியாகக்கொண்டு உருவானது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

பல்லவப் பேரரசின் வளர்ச்சி பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்குப் பின்புலமாக அமைந்தது. பல்லவர் வைதிக சமயத்தில் சென்று கொண்டதும் அரச ஆதரவுடன் வைதிக சமயங்கள் வளருகின்ற சூழ்நிலை காணப்பட்டது. பல்லவ மன்னர்கள் பலர் வேதாசமர் கல்விபை நாட்டில் விருத்தி செய்தனர். சமயங்களில் பிராமணரின் முதன்மை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சைவரின் ஆசனங்கள், வலணவரின் சங்கிலிகள்,

சாத்திரின் தந்திரங்கள் என்பன சமய வழிபாட்டில் பிராமணருக்குரிய மூலியத்துவத்தை அளித்தன. பல்வகையான மலைகளைக் குடைந்து கையெயம்சம் பொருந்திய கோயில்களையும் கோட்டங்களையும் அமைத்தனர். கோயில்களில் விழாக்கள் குறைவின்றிக் காணப்பட்டது. இத்தகைய கோயில்கள் தான் தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த பாடல்கள் தோன்றிக்காரணமாயிற்று.

சமண பெளத்த சமயத்தில் காணப்பட்ட குறைபாடுகள் வைதிக சமயங்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியது. சமண பெளத்த சமயங்கள் கொல்லாமை, தாழ்வினை நிலையாமை போன்ற கொள்கைகளை வலியுறுத்தி வந்தன இதற்கு எதிர்மாறான தத்துவங்களை வைதிக சமயங்கள் முன்வைத்தன. எந்தவகைய கொடிய செயலைச் செய்தாலும் இறைவனை வழிபாட்டால் சிறப்புப் பெறமுடியுமென்று சைவம் கூறியது. இங்கேதான் பக்தி இயக்கம் தோன்றியது. வினை, வினைப்பயன் முதலிய யானற்றிற்கும் மேலாக உள்ளான் இறைவன். அவனைச் சார்ந்தால் வினை கெடும். எச்செயலும் அவன் செயலாகிறது. ஆகவே வினைப் பொறுப்பிலிருந்து பக்தி மூலமாக விடுதலையை எதிர் நிறுத்தியது சைவம்.

ஆக்கமெனக் குறைந்ததற்கு தொழுகோயராய்
 ஆயிரத்துத் தின்றாறும் புலையிரேணுங்
 கங்கைகொர் சடைக்கரத்தாரிக் கண்ப ராடில்
 அவர் கண்பார் நாம் வணங்குங் கடிவுளாரே.

என்று நாகர்க்கரையர் பொருமை பேசும் போதுதான் பக்தியின் வலிமையும் நுணுக்கமும் எமக்குப் புலனாகின்றது. இங்கே பக்தி ஒரு சமூக இயக்கமாக மாறுகின்றது. இதனால்தான் பக்தி இயக்கத்தில் மக்கள் பலர் தோன்று கொள்ள பக்தி இலக்கியங்களும் தோன்றின.

மொழி சணர்வு பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு ஓர் அடிப் படைப்பாக அமைந்தது சமணர் வட மொழி, பிராகிரதம் ஆகிய மொழிகளை காணு சமயத்திற்குரிய சிறப்பு மொழிகளாகக் கொண்டிருந்தனர். பன் வடமொழிக்கல்விக் கூடங்கள் துரித நாடெங்கும் அமைக்கப்பட்டன. இந்தவேளைமில் தமிழ்மொழி தெய்வீக மொழியாக மாற்ற வேண்டு

மேன்ற உணர்வு தாயன்மாரிடமும் ஆழ்வார்களுடனும் காணப்பட்டது. சமண பெறத்திற்குநடுக்கெதிரான இயக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தவர் சொல்வதற்குக் தமிழைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.

மெடுந்காடுதால் இம்மாதிரித்தோர்க்குரை சிறப்ப
 மறைகளாய நான்குமொன மலர்ந்த சொற் சொற்றுமிழிப்பதிகம்
 மிகக் சொற்றமிழினால் வேதமும் மரபுணர்
 துமிழர் சொல்லும் வு சொல்லுந் துணியும் சேர்
 துமிழர் மனை பல மறந்தறிவோன்
 கடலி னாயந்தவொண் மத்தமிழ்

என்றெல்லாம் பாடலுக்கும் பாடல் தமிழின் உயர்வையும் வலிமையையும் எடுத்துப் பாடினர். தாயன்மார் ஸ்ரீ ஐய தமிழ் மொழி உணர்ச்சியானது, ஆன்று வளர்ச்சியடைந்த ஒரு நிலையில் காணப்படுவதையும் மறப்பதற்கில்லை.

அறிவிப்பு.
 பாடல் இலக்கணம், அ. க. கல்வாசி.

இ. ந. க. துரைசா

இலங்கையின் மறைவழிநீச்சிப் பருவகாலங்கள்

மாதங்கள்	மறைவின் வகை	மறைபெறும் பகுதிகள்
மார்ச் - ஏப்ரல்	உடைப்பு மறை	இலங்கை முழுவதும்
மே - ஜூன்	தென்மேல் பருவக் காற்று மறை	தென்மேல் பகுதி மேற்கு மறைநாடு
செப் - ஒக்டோபர்	உடைப்பு மறை	இலங்கை முழுவதும்
நவம்பர் - பெப்ரவரி	வடகிழ் பருவக் காற்று மறை	வடக்கு, கிழக்குப் பகுதி, கிழக்கு மறைநாடு

Easy Way of Learning English (part 2)

Let us see the functions of the verbs

Do - Does - Did

Did	{	I	}	Do
		we		
		you		
	{	They	}	Does
		He		
		she		
{	it	}		

Do - பன்மைபின் வழக்கமாக செய்வதைக் குறிப்பது

Does - ஒருமைபின் வழக்கமாக செய்வதைக் குறிப்பது

Did - ஒருமைபிலும் பன்மைபிலும் செய்து முடிந்ததைக் குறிப்பது

Do

Example a) I do my home work at night.

b) Ranjith and Ravi (they) do painting in their leisure hours.

c) Bala and I (we) do weeding on Sunday.

d) You do your home work regularly.

Does

a) Mohan (he) does his works neatly.

b) Mala (She) does knitting in the evening

e) Puppy (it) does bark at strangers.

Did

a) I did Painting a picture yesterday

b) We did well in the last term test.

c) You did well in the sportsmeet last year.

d) They did planting onions last month.

e) He did well in the School admission test.

f) She did well in the drama.

g) It did bark last night.

Did + Present Tense

Did என்ற இயற்ற காலம் பாடல்க்கப்பட்டால் அந்த வசனத்தில் வருகின்ற வினைச் சொல் நிகழ் காலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையுண்டு.

Examples

Where did you go yesterday evening?

What did you do this morning?

When did you come from colombo?

Whom did you speak yesterday evening?

Why did you come late to class?

How did you go to School yesterday?

எனமையில் வழக்கமாக நடை பெறுகின்ற வினைச் சொற்களுடன் S, ES, ies சேர்ந்து வருகின்றன. பன்மைமையே இருந்தால் வினைச் சொல்வில் மாற்றம் ஏற்படாது.

Example I play cricket.
He plays cricket.
Boys wear trousers.
Suseela wears frock
I go to School cycling.
My sister goes to School walking.
Mohan and i study science subjects.
My sister studies arts subjects

Exercise

Underline the correct verbs or helping verbs in the brackets

I (have - has - had) a friend named Vasanthan. He (come - comes - come) to school cycling. He (does - do) well in the 'class. We sat for the O/L examination last year. He (do - did - does) well in all subjects except Religion. Usually he (score - scores) good marks in it. Both of us are not only good in studies but also (does - do - did) well in sports.

பங்குனி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06. 03. 1998 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திருமதி ஆனந்தி சிவஞானசுந்தரம்
(அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி
மருதனாமடம் சன்னாகம்)

விடயம்: “கூட்டுப் பிரார்த்தனை”

வழங்குபவர்கள்: ஷெ கல்லூரி மாணவியர்

இசை நிகழ்ச்சி

செல்வி மாதுசிரோன்மணி வேலாயுதம்
திருமதி விக்கினேஸ்வரி நரேந்திரர்
இசை ஆசிரியர்கள் இராமநாதன் கல்லூரி
மருதனாமடம் சன்னாகம்

13. 03. 1998 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. க. கந்தசாமி
(இளைப்பாறிய தபாலதிபர் கரணவாய்)

சொற்பொழிவு: அறிவியல் நோக்கில்
ஆன்மீகம் (பகுதி 2)

வழங்குபவர்: காரை பிரம்மலீ கு. சிவராஜசர்மா (இலங்கை வங்கி யாழ்)

20. 03. 1998 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. சி. சிவபாலசிங்கம்
(கிராம சேவையாளர் வல்வை)

சொற்பொழிவு: “கலைபற்றிய ஓர்
கண்ணோட்டம்”

வழங்குபவர்: செல்வி சுகுணாலினி சிவஞானசுந்தரம்
(கலாச்சார அலுவலர், பிரதேசசெயலகம் பருத்தித்துறை)

27. 03. 1998 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் - மாத வெளியீடு

பங்குனி - 1998

வெளியீட்டுரை: சிவசிறீ. சோ. தண்டபாணிகதேசிகர்
(பேரவைப் போஷகர்)

ஆய்வுரை: திரு. ஆ. சிவநாதன்
(ஆசிரியர் ஹாட்லிக்கல்லூரி)

இவ்வண்ணம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அதுபற்றிய முடிவுகள் 1999 ஜனவரி மாத மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும் அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.